

Bút Ký
Chủ đề: Thuở Học trò
Tác giả: Tạ Ngọc Nga

CHUYỆN XƯA CỦA TÔI VÀ BẠN BÈ KBC 4100

Sài Gòn, thứ ba ngày 8/2/2022...

Chuyện xưa của tôi và bạn bè kbc 4100.

Bọn nhóc như chúng tôi mà cuối bảng Danh Dự hàng tháng thầy Khanh hiệu trưởng ký tên đều có con mộc đỏ Trung, tiểu học Võ Khoa Thủ Đức KBC 4100... Lính nhí Hướng Đạo Quân Đội VNCH đây quý vị, tôi mang KBC 4100 tới hết năm lớp 10b thì chúng tôi Mất Nước... (chính xác, và đau thương vô cùng).

Có còn đâu hẹn hò, chờ nhau, có còn đâu mỗi buổi chiều tan lớp, chúng tôi 4 hoặc 5 đứa rất thân nhau từ tiểu học, nằm dài trên bãi cỏ phía cổng sau của hai dãy lớp Trung Học, nghỉ một lát rồi mới đi xuống hết đường Đại lộ Bình Long, hoặc rẽ trái vào lớp học thêm ở nhà cô Cúc hoặc xuống hồ bơi câu lạc bộ Sĩ quan. Còn nếu rẽ phải là chúng tôi tới phòng Tâm lý chiến tán chuyện với Trung úy Đào Đức Hùng một lát rồi xuống phòng Võ Thuật.

Những áng mây tốt trên bầu trời bình yên của KBC 4100 chúng tôi thêu dệt tương lai bao la suốt cả chục năm trời, giấc mơ đưa nào cũng lớn... lớn như cái sức xài tiền của bọn nhóc chúng tôi, ăn quán mỗi chiều, ăn hủ tiếu bò viên mỗi tối ở cái xe hủ tiếu rất ngon trước cổng bảo vệ của Trường Bộ Binh. Chúng tôi lang thang học tập và thoải mái tung tăng khắp nẻo không chừa chỗ nào yên tĩnh cho khu vực mà chúng tôi đặt chân đến... riết rồi 301 thân quen, bởi ba đứa bạn học là Tr/úy Hồ Lành thường trực ở đó... không thềm la nữa mà có thêm trách nhiệm kêu chú Trung sĩ Nam xách xe Zeep đến cổng bọn tôi về giao lại cho thầy Tổng giám thị Đăng... *(ông đứng bên trái hình lớp chúng tôi, và là người cha thứ 2 trong 11 năm tôi ở trong trường Võ Khoa Thủ Đức “bị ba tôi gửi tôi cho thầy và thầy cũng có cô con gái học chung lớp với tôi”)*.

Mỗi ngày nghe hùng ca vang rền của SVSQ trường Bộ Binh đi tỏa khắp nẻo đường sau khi họ đi học hoặc đi bãi về điều đó khiến Cá Tính bọn tôi mất dần vẻ thủy mị của phái nữ: Áo dài thì cột chéo hai tà cho dễ chạy nhảy, leo trèo... cái chỗ cao nhất để bọn tôi Ẩn Thân không ai thấy là Gác chuông nhà thờ... chúng tôi nằm trên đó để được nhìn trời gần hơn và thì thầm ký gửi ước mơ lên 9 tầng mây với nhiều hình mây bay đủ thứ tưởng tượng.

Giả như không có ngày 30/4/1975 đến với đất nước VNCH thì tương lai chúng tôi đã khác đi, có nhiều đứa bạn đau khổ, có 1 triệu người lính VNCH đau khổ và tôi cũng đau khổ đến trầm cảm cả cuộc đời.

Thật là quá khứ đẹp không thể tan trong lòng người... tôi vẫn sống, vẫn đi bên cạnh cuộc đời, vẫn ôm kbc 4100 khư khư trong tim và biết rằng có thể hết kiếp người này không bao giờ gặp lại hình ảnh Trường Bộ Binh Thủ Đức xưa.

Người thắng cuộc tràn vào, ra tay tàn phá mọi vết tích anh hùng xưa để trả thù, người ta không cần chỗ huấn luyện quân binh bị biết đã hết chiến tranh.

Chỉ có người xưa tìm về kỷ niệm nhìn để thờ dài. Nền cũ lâu đài đã tịch dương... khi lối xưa, xe ngựa chừ đã mất... bạn chỉ còn thấy con đường Độc Đạo Bình Long cũ hãy còn... hãy còn để chúng ta bon bon chạy một lèo tìm tới cầu Bến Nọc cổng số 9 xưa, cây cầu có nhiều anh linh k6/69 bỏ mạng giữa cầu, nay cũng được xây mới, tôi sau hơn 30 năm hành trình tìm danh lợi cũng quay về đây, thả một nén nhang cho những người đã mất và mặc niệm Quá Khứ đau lòng...

(Nhìn: ... nước vẫn trôi mau,
mắt vẫn hoen sầu
thì xin sóng nước giữ cho dài lâu...
cuộc tình êm êm xuôi theo nước trôi về đâu....?)

Ở giữa đoạn đường này tôi gửi tình cảm đầu đời nhẹ nhàng với người tr/úy tôi quen, nhưng bọn tôi lúc đó bảo nhau rằng không xong đại học là không yêu... Vớ vẩn, lời thề xưa cũng chết theo Non Nước... tôi khóc to nhất, tôi khóc thật nhiều cho hết nước mắt rồi đứng dậy đi tiếp, bọn kia thất chí tự kỷ rồi Yêu, rồi lấy chồng và có con, chỉ tôi bơ vơ sau 30 năm tìm về trường cũ bạn xưa, nghe tôi nói tôi độc thân: Thanh Phượng nhà kế tiệm kem Mai Loan gần cổng trường Bộ Binh Thủ Đức lên tiếng hỏi: Ủa chờ Lê Đình Hải hả Ngọc Nga, (năm lớp 9 trước khi chuyển trường, mắc gì Hải nói với mẹ... “lớn lên con sẽ cưới Tạ Ngọc Nga trong trường mẹ ạ”... khiến cô người làm trong tiệm sang nhà Thanh Phượng hỏi Tạ Ngọc Nga trong lớp ra sao?

Thanh Phượng nói nếu sang New York gặp Lê Đình Hải sẽ kể về tôi hiện đang ở VN, tôi phì cười – Mà nói: tao đợi Hải về tìm tao đó... chẳng vì ngày xưa từ lớp 4 lên tới lớp 9 chúng tôi luôn lãnh phần thưởng cùng nhau mỗi cuối năm, ngày xưa trai gái trong trường hiếm khi nhìn nhau nói chuyện, tôi chỉ nguýt hoặc liếc một cái rồi bỏ đi, chỉ thấy ghét: chiều nào Hải cũng chạy xe đạp về nhà sớm, xong một khi bọn tôi còn nằm trên bãi cỏ đã thấy Nó vác bộ đồ võ trên vai chạy vèo vèo xuống phòng võ thuật trước tôi, con Thân cười cười... nó kìa Nga...

Ừ, một tình bạn rất đẹp thời lớp 4 cho tới lớp 9 chỉ vụn vụn mấy câu chia tay: hết hè này Hải về Sài Gòn học, Nga ở lại hay đi?

Tôi ở lại và Hải đi một lèo... sau 30/4/75 đã vọt sang tới Mỹ US... chả biết sang đó làm nghề gì vì hắn học rất giỏi luôn hạng nhất bên lớp con trai mà không đứa nào soán ngôi được.

Mấy đứa bạn tôi, có đứa cứ đắm chìm trong đau khổ quá khứ, như là Tạ thị Thân bạn rất thân với tôi (như hình với bóng).

Mỗi thứ đau khổ trong lòng từng đưa khác xa nhau, riêng tôi ôm cái bóng quá khứ rất lớn, chỉ có điều tôi dẫu tận đáy tim mình... để đi tìm sự sống cho mình và cả gia đình nữa... Có đưa hỏi tôi Cuộc đời như thế còn muốn gì?

Cái tôi muốn bao la lắm, (vì Trời sinh tôi chính mệnh ần sao Tử Vi nên mộng hơi cao hơn bạn bè... nhưng mộng lớn không thành... đau khổ lắm)...

Tôi dừng lại khi chỉ là một CEO của 1 tập đoàn kinh tế – xây dựng VN.

Với nhiều khắc khoải và tiếc nuối một kiếp người công danh chỉ bấy nhiêu thôi sao! Bởi vì không thể Bè Phái hơn nữa... chỉ đứng lại bên đường thở dài nhìn, bất lực: khi đất nước mình đã là tâm ngắm số 1 trong chiến dịch Tâm Ấn Dâu của Tr+...

4 con hổ Châu Á xếp hạng năm 2022 không có tên VN, khi mà trước 1975 miền Nam đã giữ số 1 Đông Nam Á... sau nửa thế kỷ cai trị Thần Tộc người ta chỉ nỗ ngoài miệng cho thoả thích sướng một mình, thì tin thế giới đầu năm 2022 tôi chờ để nghe VN xếp thứ mấy, đã lọt tốp Tiên Triển Kinh Tế 4 nước được chọn là con Hổ châu Á... (không có nước VN)... Nên tự nhà đài an ủi rằng: có thể đến năm 2030 Châu á sẽ có thêm 4 con hổ phát triển kinh tế nữa và VN sẽ được xếp thứ 8 ha... ha... (vì không có thứ 9)... từ đây tới năm 2030 những ai còn sống hẳn cùng chờ xem... con hổ Châu á vn mang số 8 nhe...

Có phải những người Việt nội, vọng xưa sẽ mãi đau lòng an phận... ta thua rồi... thua từ nửa thế kỷ qua... để thấy: Nhớ nước mà đau lòng con Quốc vậy...

Tản mạn ngày mùng 8 tết 2022,
Tạ Ngọc Nga.

“Nếu trên đời có cầu vồng may mắn xuất hiện thì tôi có thể đi qua để xin ngược thời gian trở về trường xưa yêu dấu của tôi KBC 4100”.

